

ВАСИПИЈЕ
Божијом милешћу Прабославни епископ
зборничко-тузлански
свом свештенству, монаштви и свим синобима и кћерима
наше Сбете Цркбе

БЛАГОДАТ, МИЛОСТ И МИР ОД БОГА ОЦА, И ГОСПОДА НАШЕГ ИСУСА ХРИСТА, И
ДУХА СВЕТОГА, УЗ НАЈРАДОСНИЈИ БОЖИЋНИ ПОЗДРАВ:

МИР БОЖЈИ- ХРИСТОС СЕ РОДИ!

“Прїндїте, возрїдѣмса гдѣви, настоїцїю чїнїш
сказѣюце“

(Прићїише обрадујмо се Госїоду, објављујући долазећу шїајну)

(стихира на Божић гл.2.)

Једино ново под небом је, да је Син Божији постао Син човјечији. Син Божији-Син Дјевин. Велика Тајна данас се испунила, да је Онај који је створио читав свијет постао један од нас. Има ли веће Тајне и благослова од Оваплоћења Сина Божијег и веће радости да је и нас као дивље маслине накалемиио на Себе удахнувши нам Духа Светога водом и Духом, дајући нам да згазимо главу исконског непријатеља који гријеши од почетка и наводи нас да му следујемо.

Првородним гријехом обузета творевина вапила је вијековима за Спаситељем. Патио је човјек, господар свега створеног, патило је са човјekom и све створено. У патњи и немоћи остало је само чекање и надање у Обећаног. Немоћна и јадна природа није се могла подићи до небеса али је зато Небо могло и хтјело да сиђе на земљу и узвиси је до небеских висина.

Дуго припремани долазак Искупителѣа догодио се када су му се људи најмање надали и на мјесту на коме су га најмање очекивали.

„Велика је тајна побожности, када се Бог јави у тијелу“ (1. Тим. 3,16), јер Свемогући и предвјечни Бог, од Кога се род људски одвојио због гријеха нашега праоца Адама и његових потомака, сишао је са неба и постао човјек – у свему подобан нама осим у гријеху. Рађа се јагње - чисто, невино - синоним божанске љубави. Рађа се Свјетлост свијету и Со земљи. Од тога момента свако зрно пијеска, свака биљка, планина, ријека и море, сва творевина, постаје једно са Христом.

И овог раног Божићнег јутра када се небо сјединило са земљом, покуцајмо на врата пећине, Цркве Његове и узмимо Тијело и Крв Његову, са пастирима и мудрацима поклонимо Му се, јер нас Он, добри и Своблаги Господ наш, позива ријечима Тијело моје примите од источника бесмртности окусите.

Отворивши врата, тјелесним оком скромне али духовним пребогате пећине, паднимо на кољена и чистим срцем и љубављу нелицемјерном, принесимо Му на дар сами себе и сав живот свој, запјевајмо заједно са хоровима анђела анђеоску пјесму: „Слава на висини Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља“ (Лк.2,14).

На дан рођења Богомладенца нека нико не тугује јер смо сабрани око Њега и Он је са нама, сада и до свршетка свијета, овога момента нас гледа и милује и радосно грли као да нам свима говори: добри моји, идите у све домове на постеле гладних и болесних, обиђите их, јер са вама и Ја улазим у њихове домове, са вашим осмијехом и Ја улазим у душе и срца њихова, са вама улази свјетлост мога рођења у домове сиромашних, у домове дјеце без родитеља, старих, немоћних и изнемоглих, јер: „...Кад учинисте једноме од ове моје најмање браће, мени учинисте“ (Мт. 25,40).

Божићни дани су вријеме братског заједништва, вријеме добрих дијела и свијетле радости. Али, прије свега, то је вријеме молитве. Замолимо Господа, Који је ради нас дошао у овај свијет, да спасе и просвијетли нашу напаћену земаљску Отаџбину Републику Српску, да би мир небески и духовно савршенство били врлина свакога од нас, да свјетлост Витлејемске звијезде, која нам је објавила рођење Спаситеља, данас сија над цијелим свијетом који у тами лежи. У нашем народу је Божић увијек био вријеме када су брисане разлике између богатих и сиромашних, када су заборављане свађе и праштане увреде, када су се и најљући непријатељи мирили пред јаслама Богомладенца Христа. Ово треба да буде дан када се, приближавајући Христу, приближавамо још више својим родитељима, својој дјечи, браћи и сестрама, и свим ближњима својим, да бисмо чинећи ово чули ријечи Христове: „...Ево мати моја и браћа моја. Јер ко изврши вољу Оца мојега који је на небесима, тај је брат мој и сестра и мати“ (Мт. 12.49-50). Ово треба да буде вријеме када ћемо се више него икада удаљити од порока мржње и зависти, од свађе и неслоге, од лажи и клевете, посебно од највећих пошаста новог времена дроге и алкохолизма, обећавајући Богу да ћемо од грешног и порочног живота своје лице окренути Њему вјечној Свјетлости.

Христос који је сам био дијете нагласио нам је: „Заиста вам кажем, ако се не обратите и не будете као дјеца, нећете ући у Царство Небеско“ (Мт.18,3). Овим ријечима нас Богомладенац усмјерава на прави пут, даје нам тип, узор и примјер какви треба да буду они који ће обитавати у Царству Вјечне славе, Царству свјетлости и вјечнога живота. Управо у личностима дјеце крије се кључ срећног живота на земљи. Временом прљамо чисту душу нашу и заслепљујемо очи тјелесне прљавштином своје душе. Свакога дана гријеховима правимо блато у које ћемо сами лећи, а опет се многи непрестано питају: „Гдје је смисао живота нашега“? Такве особе одговор не виде јер га траже земаљским очима, јер не гледају оно што је битно и не препознају оно што је вјечно.

Драга дјецо духовна у ову велику и свету ноћ када са великим нестрпљењем ишчекујемо највећу радост сјетимо се све браће и сестара наших прогнаних, понижених, обесправљених у Босни и Херцеговини и свуда у свијету и помолимо се за њих да им витлејемска звијезда озари ум и срца радошћу непролазном и да им

Богомладенац Христос да снге да издрже на тешком путу страдања, знајући да после крста долази васкрсење, да после страдања долази радост коју ништа не може одузети.

У овим моментима не смијемо заборавити ни дјецу која нису угледала свјетлост дана, дјецу која стоје пред лицем Божијим вапијући дан и ноћ: Зашто их је мајка у утроби убила? Христос је дошао и ради њих и они су му најмилији, јер не учинивши гријеха постадоше жртве. Руку на мале анђеле подигоше они који, у знању или незнању, избјегавају одговорност према људском животу; они који учинише страشان гријех убиства и који ће, ако се не покају и другима не посвједоче своје покајање, одвраћајући их од овог страшног иродовског гријеха, навући на себе Божији гњев. У ово вријеме када је нас Срба сваким даном све мање и мање, мајке морају испуњавати заповијест Божију дату Адаму и Еви, а преко њих и свима нама: „Рађајте се и множите се, и напуните земљу и владајте њом...”(1. Мој. 1, 28).

Обдарени умом, разумом и свијешћу, створени смо да бисмо у љубави разговарали једни са другима. Сви неспоразуми, сви ратови, сва страдања која трпимо једни од других јесу плод неразумијевања. Због сопствене гордости, угађања себи, због страха од исказивања љубави, немамо разумијевања једни за друге. Љубав је појам о коме се толико говори али нико нам од овоземаљских мудраца, философа и мислилаца не може дати праву дефиницију. Никада неће ни моћи, јер љубав није дефиниција, љубав је живот. Љубав је Бог код Кога је живот. Љубав је јутарње отварање очних капака са омијехом на лицу и жељом да загрлимо свако људско биће као што Бог нас грли када му се у молитви обраћамо. Љубав је жртва, јер ништа није веће тога да неко живот свој преда на жртву другоме, да изађе из своје самозаљубљености у сусрет ближњем и његовим невољама, да видјевши његово лице видимо Божији лик у њему.

Колико год да се данас трудимо да будемо истински градитељи мира и љубави једних међу другима, нажалост, има појединаца који и даље покушавају прекројити историју, желећи да људским, пролазним вриједностима измијене истину божанску на земљи. Моралне вриједности данашњих европских земаља, којима, нажалост, и ми данас несвјесно тежимо, испод сваког су достојанства, управо зато што су одбациле начела Богомладенца, што су прекројиле ствари које се не дају, не могу и не смију прекрајати људским ограниченим умом. Да ли је дошло вријеме да они који немају ни духовни ни тјелесни вид воде народ који је вијековима гледао сопственим очима вјечних вриједности које су изнад сваког људског „моралисања“? Наш народ, народ пун оптимизма, вјере, наде и љубави, увијек братски пружа руку свима али не и слијепцу који га вуче у провалију из које излаза нема.

Велику улогу у будућности очекујемо од младих нараштаја који се налазе у великим искушењима, али код којих је примјетна и велика храброст, позитивна енергија и оптимизам на лицима приликом суочавања са основним животним препрекама. За такав животни став, у многоме, можемо захвалити предмету православне вјеронауке у нашим школама. Трајне и вјечне вриједности које видимо у младим људима говоре нам да ћемо, итекако, имати достојних насљедника наших духовних праотаца, великих научника, писаца и интелектуалаца. Зато, не бранимо нашој дјечи да посјећују часове вјеронауке, јер ће управо ту бити научени вјечним вриједностима живота, љубави човјека према човјеку, која уједно треба да буде

показатељ наше љубави према Богу. Не дозволите, драги родитељи и дјецо, да нам се умјесто вјеронауке нуде разне „замјене“, јер због таквих и сличних покушаја кроз историју, плаћали смо велику цијену.

Патријархалне вриједности вјере и живота које данас многи покушавају да одбаце, не знајући ни сами смисао ни назначење патријархата-породичног живота, јесу и остаће најсветији, најстарији и најсавременији облик моралног уређења брачне заједнице. Тачније, овај Богом благословен начин живота уз црквеност, јесте једини и најбољи вид заједнице љубави и обитавања у љубави, у коме је отац од увијек истински отац и домаћин, прави примјер својој дјечи, а мајка добра, брижна и њжна особа спремна да се својој дјечи посвети у потпуности дарујући им ријечима и дјелима заповијести Господње.

Ако будемо градили ове патријархалне вриједности, бићемо дио "малог стада" Цркве Христове, чврсто спојени Христовом љубављу, и сви ћемо бити међу собом браћа и сестре у Христу. Клањајући се пред колијевком новорођеног Богомладенца, отворимо му своја срца да би се Он могао уселити у нас како бисмо могли са апостолом Павлом рећи: „*А живим - не више ја, него живи у мени Христос*“ (Гал. 2,20).

Желећи да нам Ново љето 2010. буде Богом благословено, са топлим молитвама на уснама и искреним жељама у срцу, свима вама, благочестивој дјечи Цркве наше, желим изобиље небеских и земаљских дарова, поздрављајући све вас радосним поздравом

Мир Божији- Христос се роди

Ваш молитвеник пред новорођеним
Богомладенцем Христом

Епископ зворничко тузлански
ВАСИПИЈЕ